ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΜΕΓΑΣ, πράγματι, σήμερον παράγων ἡ γυναίκα εἰς τὴν ἑλληνικὴν ζωήν. Ἔδωσαν βέβαια παραδείγματα καὶ ἡ Μαντὼ Μπουμπουλίνα καὶ ἡ Μαντὼ Μαυρογένους καὶ αἱ γυναῖκες τοῦ Ζαλόγγου καὶ ἀναρίθμητοι ἄλλαι Ἑλληνίδες ὅτι εἶχαν καὶ ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ ἐφόδια ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν ζωὴ καὶ νὰ συναγωνισθοῦν τὸν ἄνδρα. Τὴν τελευταίαν, ὅμως, μόλις πενηνταετίαν ἡ Ἑλληνὶς ἤρχισε νὰ μάχεται καὶ εἰς ἕνα ἄλλο πλῆθος εἰρηνικῶν τομέων, ποὺ ἦσαν τὸ ἀποκλειστικὸν φέουδον τῶν ἀνδρῶν. Ἔγινε ἐπιστήμων, ἐπιχειρηματίας καὶ πλείστα ἄλλα ἐπαγγέλματα δὲν εἶναι πλέον κλειστὰ διὰ τὴν γυναῖκα. Συχνὰ συναγωνίζεται τὸν ἄνδρα ἐπὶ ἴσοις ὅροις καὶ αὐτὴ ἀναδεικνύεται ἡ νικήτρια. Εἰς ἕνα μόνον κλάδον καθυστερεῖ. Εἰς τὸ ναυτικόν. Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸν ἤρχισε ἤδη νὰ προχωρῇ σταθερῶς ἡ Ἑλληνὶς μὲ προοπτικὴν ἐκτάκτως εὐοιωνον δι' αὐτήν. Διότι ἀπὸ τὴν ἀνάλυσιν στατιστικῶν στοιχείων προκύπτουν συμπεράσματα, ἄξια πάσης προσοχῆς.

Κατὰ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν εἰς 70.000 ὑπῆρχαν καὶ 330 γυναῖκες ἐργαζόμεναι εἰς ἐμπορικὰ πλοῖα, ἐξ ὧν 276 νυν τολογημέναι ὡς ἐπίκουροι ἢ βοηθοὶ θαλαμηπόλοι καὶ 54 ἄλλαι ναυτολογημέναι δι' ἄλλας εἰδικότητας.

□

ΑΥΤΑ τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα τοῦ 1959. Ἐπίσημα στοιχεῖα διὰ τὸ ἔτος 1964, δὲν ὑπάρχουν. Ἀλλὰ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῶν ναυτεργατικῶν σωματείων προκύπτουν τὰ κάτωθι: Ὑπάρχουν σήμερον 10 γυναῖκες μὲ πτυχίον θαλαμηπόλου β' τάξεως, ἐπίσης 40—50 ἐπίκουροι θαλαμηπόλοι, ἢ βοηθοὶ θαλαμηπόλου, ἐφωδιασμέναι μὲ βιβλιάριον μαθητευομένου ναυτικοῦ, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὑπηρεσίαν ἀπὸ 6 μηνῶν μέχρι 3—4 ἐτῶν. Ἔχουν δηλαδὴ προσόντα διὰ τὴν λῆψιν τοῦ σχετικοῦ πτυχίου ναυτικῆς ἱκανότητος. Ὑπάρχουν ἐπίσης 18—20 πλύντριαι (χειρίστριαι των ἠλεκτρικῶν πλυντηρίων) ἀσχολοῦμεναι ἀποκλειστικῶς, εἰς τὰ ὑπερωκεάνεια. Δεκαπέντε ἄλλαι Ἑλληνίδες ὑπηρετοῦν ὡς νοσοκόμοι εἰς τὰ ὑπερωκεάνεια. Ἄλλαι ἐργάζονται εἰς τὰ μεγάλα πλοῖα, ὡς κομμώτριαι καὶ ψωλήτριαι, Ὑπάρχουν ὅμως ἐκόμοι τρεῖς διπλωματοῦχοι ἠλεκτρολόγοι καὶ ἑπτὰ β' τάξεως. Τέλος μία Ἑλληνὶς ἀπὸ τὴν Κάλυμνον ἔχει πτυχίον κυβερνήτου καὶ μία ἀπόφοιτος τοῦ ναυτικοῦ γυμνασίου Καστέλλας, κόρη Ἕλληνος πλοιάρχου, εἶναι ναυτολογημένη ὡς ἰδίοκτημα πλοίαρχος ἐπὶ δεξαμενοπλοίου, τὸ ὁποῖον κυβερνᾷ ὁ πατέρας της. Προστίθεται νὰ δώσῃ ἐξετάσεις πλοιάρχου γ' τάξεως. Μικρὰ ἀκόμη τὰ ὄθματα τῶν Ἑλληνίδων ναυτικῶν, ἀλλὰ δὲν χωροῦν ἀμφιβολία ὅτι γρήγορα θὰ γίνουν εὐρύτερα.

□

ΕΙΝΑΙ, πράγματι πασίγνωστος ἡ πρόληψις νὰ μὴν γίνωνται γάμοι κατὰ τὰ δίσεκτα ἔτη. Μέχρι ποίου σημείου ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἰσχυρὰ ἡ πρόληψις, παρὰ τὴν ἀναμφισβήτητον πνευματικὴν πρόοδον, εἰς τὰ μεγάλα στρώματα τοῦ λαοῦ, κανεὶς δὲν τὸ φαντάζεται, ὅπως ἐπίσης κανεὶς δὲν φαντάζεται ποῖος εἶναι καὶ ὁ ἀντίκτυπος τῆς προλήψεως ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ ἔθνους. Εἰς τὸ τελευταῖον ἀκριβῶς τεῦχος τῆς «Στατιστικῆς», θίγεται τὸ θέμα τῆς προλήψεως αὐτῆς καὶ μὲ τοὺς ἀριθμοὺς ἀποδεικνύεται ἡ ἔκτασις τῆς ζημίας ποὺ προκαλεῖ.

«Τὸ 1964, γράφει ἡ «Στατιστικὴ», εἶναι ἕνας δίσεκτος χρόνος. Ἔτσι, ἡ φυσιολογικὴ αὔξησις τῶν γάμων ποὺ παρατηρεῖται ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο ὄχι μόνο ἀνεστάλη, ἀλλὰ καὶ ἐμειώθη ἐναντι τῆς περυσινῆς χρονιᾶς. Τὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχει συγκεντρώσει μέχρι στιγμῆς γιὰ τὸ 1964 ἡ στατιστικὴ ὑπηρεσία, ἀναφέρονται στὸ πρῶτο πεντάμηνο τοῦ χρόνου. Εἶναι, ὅμως, ἐνδεικτικά, ὅταν συγκριθοῦν μὲ τὰ στοιχεῖα τοῦ περασμένου χρόνου, γιὰ νὰ βγάλη κανεὶς τὰ συμπεράσματά του. Καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ παρακάτω: Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριο ἕως τὸν Μάιο τοῦ 1964 ἔγιναν 28.242 γάμοι, ἔναντι 30.881 τοῦ ἰδίου χρονικοῦ διαστήματος τοῦ 1963. Δηλαδή, ἔχουμε μιὰ διαφορὰ ἀπὸ τὸ πεντάμηνο τοῦ 1963 στὸ πεντάμηνο τοῦ δίσεκτου χρόνου, ποὺ εἶναι τὸ 1964, 2.639 γάμων. Τὸ ἄνοιγμα τῆς διαφορᾶς εἶναι περισσότερο χαρακτηριστικὸ τὸν μῆνα Ἀπρίλιο, ὁπότε ἔγιναν μόνο 1.632 γάμοι, ἔναντι 5.501 τοῦ Ἀπριλίου 1963.

□

ΕΛ ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ ἰδοῦμε ποῖαι περιφέρειαι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπηρεάζονται περισσότερο ἀπὸ τὴν πρόληψι τοῦ δίσεκτου χρόνου καὶ οἱ κάτοικοί των κάνουν λιγώτερους γάμους. Καὶ αὐτὲς εἶναι κυρίως ἡ Πελοπόννησος καὶ τὰ νησιά μας, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Κρήτης. Οἱ ὑπόλοιπες περιοχὲς ἀκολουθοῦν σὲ μικρότερο ποσοστό, ὅπως τοῦλάχιστον μᾶς ἀποκαλύπτουν οἱ ἀριθμοὶ τοῦ πρώτου πενταμήνου τοῦ 1964 καὶ οἱ ἀντίστοιχοι τοῦ 1963. Ἐξαίρεσιν ἀποτελοῦν ἡ Ἤπειρος καὶ ἡ Θεσσαλία, ὅπου ὁ ἀριθμὸς τῶν γάμων, τὸ πρῶτο πεντάμηνο τοῦ δίσεκτου 1964, εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν ἀντίστοιχο τοῦ 1963. Ἰδοὺ ὁ σχετικὸς πίνακας:

ΑΘΗΝΩΝ	1964	1963
Περιφερείας πρωτευούσης	8.242	9.083
Στ. Ἑλλὰς	2.721	2.931
Πελοπόννησος	2.495	2.949
Ἰόνιοι Νῆσοι	471	546
Ἤπειρος	1.109	1.004
Θεσσαλία	2.284	2.258
Μακεδονία	7.384	7.952
Θράκη	1.289	1.298
Αἰγαίου	1.093	1.517
Κρήτη	1.154	1.343

□

ΕΚΤΑΚΤΩΣ ἐνδιαφέροντα τὰ στοιχεῖα ποὺ παρέχει τὸ δελτίον τῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸν μέσον ὅρον ζωῆς τῶν Ἑλλήνων, ἀποδεικνύεται δὲ ὅτι πλησιάζομεν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ φθάσωμεν τὰ ἐπίπεδα μέσου ὅρου ζωῆς ποὺ ἰσχύουν εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην, τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ὠκεανίαν.

«Κατὰ τὸ 1879, συμφώνως πρὸς τὰ στοιχεῖα αὐτά, ὁ μέσος Ἕλληνας ζοῦσε 36,7 μόνον ἔτη. Κατὰ τὸ 1928 δηλαδὴ μετὰ ἀπὸ 49 χρόνια, ἡ μέση μακροβιότης ἀνῆλθε σὲ 46,2 χρόνια. Μετὰ 12 ἀκόμη χρόνια, δηλαδὴ τὸ 1940 αὐξήθηκε στὰ 54,4, γιὰ νὰ φθάση — παρὰ τὸν πόλεμο ποὺ προηγήθηκε — τὸ 1957 στὰ 68 καὶ τὸ 1961 στὰ 69,1 χρόνια. Μὲ ἄλλους λόγους, σὲ διάστημα 85 ἐτῶν ἡ μέση ἡλικία τοῦ Ἕλληνος διπλασιάσθηκε σχεδόν, ἀφοῦ ἔφθασε ἀπὸ 36,7 χρόνια σὲ 69,1. Τὸ γεγονὸς χαρακτηρίζεται ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ εὐνοϊκὰ στὴ διεθνῆ δημογραφικὴ ἐξέλιξι καὶ ἀποτολμᾶται ἡ πρόβλεψις, μὲ βάσι τὴν μέχρι σήμερα ἐμπειρία, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ φθάση ἕως τὴν ἑπομένη γενεά, τὰ ὑψηλότερα ἐπίπεδα ζωῆς».

«Ἐνδιαφέρον εἶναι νὰ ἀναφερθοῦν μέσα ἀπὸ τὴν πληθώρα τῶν στοιχείων ποὺ δημοσιεύονται στὸ εἰδικὸ τεῦχος τῆς ἐθνικῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας, τὴν διαφορὰ ποὺ παρατηρεῖται ἀπὸ ἀπόψεως θνησιμότητος μεταξὺ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τοῦ ἀσθενοῦς λεγομένου φύλου. Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι ἀρκετὰ χαρακτηριστικοὶ γιὰ τὴν ἐπικράτησι τῶν γυναικῶν ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν. Στὶς γεννήσεις περισσότεροι εἶναι οἱ ἄρρενες ἀπὸ τὶς γυναῖκες, ἀλλὰ ἕως τὴν ἡλικία τῶν 85 ἐτῶν καὶ ἄνω φθάνουν σὲ πολὺ μεγαλύτερο ποσοστὸ οἱ γυναῖκες».

□

ΣΧΕΤΙΚΩΣ μὲ τὰ πεντάδυμα ποὺ ἔγραψα τὴν περασμένη Παρασκευὴ ὁ συμπολίτης κ. Ἀνδρέας Γαλανάκης μοῦ γράφει ὅτι «πεντάδυμα ἀπέκτησεν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ ἐν Ἀμφιλοχίᾳ σ. δηρουργοῦ κ. Σπύρου Ζαβιτσάνου, διὰ τὰ ὁποῖα αἱ ἐφημερίδες τότε οὐδὲν ἀνέγραψαν καὶ ἐκ τῶν παιδιῶν αὐτῶν εὑρίσκονται ἀκόμη ἐν ζωῇ μερικά». Χαίρω ἰδιαιτέρως διὰ τὴν πληροφορίαν, διότι, ἐφ' ὅσον ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα, ἡ Ἀμφιλοχία διεκδικεῖ τὸν τίτλον τῆς πρώτης πόλεως τῆς Εὐρώπης ὅπου ἐγεννήθησαν πεντάδυμα.

□

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ συμβούλιον Τριπόλεως — νὰ συγγενεύσουμε, μία μερὶς αὐτοῦ, ἡ κυβερνῶσα, διότι τὰ συμβούλια ἔχουν γίνει παραταξιακά, σχεδὸν παντοῦ — ἐψήφισε τὴν σύστασιν ὀργανισμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Δημοτικὴ Ἀλληλεγγύη Τριπόλεως», μὲ σκοπόν: 1) Ἰατροφαρμακευτικὴν καὶ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν τῶν ἀσθενῶν ἀπόρων, 2) παροχὴν τροφίμων καὶ χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς ἀνέργους, 3) παροχὴν βοηθημάτων κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα καὶ Χριστουγέννων ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος, 4) προστασίαν τῶν πτωχῶν γερόντων καὶ ἀναπήρων, πρὸς ὁλοσχερῆ ἐξαφάνισιν τῆς ἐπαιτείας εἰς τὴν πόλιν, 5) ἐνίσχυσιν τῶν οἰκονομικῶς μειονεκτούντων μαθητῶν καὶ τῶν συσσιτίων αὐτῶν, 6) οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐξ αἰτίας ἀτυχημάτων πυρκαϊᾶς, πλημμύρας κ.λπ. καὶ 7) ὑλικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην ἐνδεῶν. Ὡς πόρους δὲ τοῦ νέου «Νομικοῦ προσώπου» ἀναφέρει ἡ ἀπόφασις ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν τοῦ Δήμου, εἰσφορὰς παρὰ τοῦ Κράτους καὶ Ὀργανισμῶν, δωρεάς, κληρονομίας, πόρους ἐξ ἀδρανῶν κληροδοτημάτων, προσόδους ἐξ ἑορτῶν καὶ λαχειοφόρων ἀγορῶν κ.λπ.

□

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Τριπόλεως, καθὼς βλέπω εἰς τὴν τοπικὴν ἐφημερίδα «Ἀλήθεια», λέγει ὅτι πρόκειται περὶ ἐνεργείας «πρὸς τὸ θεαθῆναι», κοινῶς «φιγούρας», διότι ὁ Δῆμος δὲν δύναται νὰ ὑποκαταστήσῃ Κρατικὰς λειτουργίας καὶ νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς ἁρμοδιότητας φιλανθρωπικῶν αὐτοτελῶν ἱδρυμάτων. Ἔκτὸς δὲ τούτου ἀποβαίνει ἀνέφικτος ὁ σκοπός, καθόσον οἱ ὀργανισμοὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἔχουν ὡρισμένον σκοπὸν καὶ ρητῆν ἐκ τοῦ Νόμου ἀποστολήν. Ἄλλως τε τὸ ἄρθρον 145 τοῦ Κώδικος Δ. καὶ Κ. περὶ ἄλλα ἱδρύματα ἀναφέρεται καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ὑπ' ὄψιν καινοφανοῦς, καθόσον διὰ τοὺς ἀπόρους ὑφίσταται τὸ Κέντρον Κοιν. Προνοίας, διὰ τὴν παροχὴν βοηθημάτων ὁμοίως, διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀπόρων γερόντων ὑπάρχουν τὰ γηροκομεῖα καὶ διὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς ἐπαιτείας καὶ ἀλητείας ὑπάρχουν νόμοι τοῦ Κράτους.

Ἐὰν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ ἀφόρητος οἰκονομικὴ δυσπραγία τοῦ Δήμου, μὲ δεσμεύσεις τῶν πόρων του, συνεπείᾳ ὑφισταμένων δανειακῶν ὑποχρεώσεων, καὶ μὲ ἀδυναμίας βασικὰς ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τῶν τελῶν ἢ τὴν πληρωμὴν καὶ ἡμερομισθίων ἀκόμη, τότε ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Δ.Σ. ὡς ἐμπαιγμὸς δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἢ ὡς ἀδικία τῆς νοημοσύνης τοῦ κοινοῦ.

□

ΔΕΝ δικαιοῦμαι, οὔτε καὶ δύναμαι νὰ κρίνω διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν εἰδικῶς. Νομίζω ὅμως ὅτι θὰ ἦτο σωστὸ νὰ ἱδρυθῇ — καὶ ὄχι μόνον εἰς Τρίπολιν — μία ὀργάνωσις, ὄχι ὑπὸ δημοτικὴν ἐποπτείαν ἢ διοίκησιν, ἀλλὰ μὲ πλήρη ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, πρὸς συναγερμὸν τῶν διασπάρτων προσπαθειῶν. Εἰς ὅλας τὰς πόλεις ὑπάρχουν φιλανθρωπικαὶ ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ἀμιλλῶνται ἀλλήλας, συνήθως ὄχι εἰς δρᾶσιν, ἀλλὰ εἰς... κουτσομπολιό καὶ ὕβρεις, ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐχθρότητα. Ἐὰν ὅλαι αἱ ὀργανώσεις συνησπίζοντο, νομίζω ὅτι θὰ μποροῦσαν νὰ ἔχουν τμήματα, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ χρησιμοποιοῦνται τὰ ὑπάρχοντα ἐξειδικευμένα ἐπιτελεῖα. Ἀλλὰ ἡ ὀργάνωσις νὰ εἶναι μόνον μία. Καὶ αὐτὴ θὰ μποροῦσε νὰ τιτλοφορηθῇ «Κοινωνικὴ Ἀλληλεγγύη» ἢ — ἐπειδὴ ἡ λέξις ἀλληλεγγύη περιλαμβάνεται εἰς τάς... διασθείσας τὸν τελευταῖον καιρὸν — Κοινωνικὴ Περίθαλψις. Ὀργάνωσις πανελλήνιος. Ὅπως ἦτο ἡ κατοχικὴ ΕΟΧΑ (Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης) ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἡ ὁποία μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας ἔκρινεν ὅτι δὲν ὑπῆρχε πλέον λόγος συντονισμένης φιλανθρωπίας...

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΔΟΘΟΥΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Μία ρουμανική πρότασις εἰς τὰ Ἡν. Ἔθνη

Ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ ΖΑΝ ΛΙΒΕΣΚΟΥ
Ὑφυπουργοῦ Παιδείας τῆς Ρουμανίας

Τὴν 1ην Σεπτεμβρίου συνῆλθεν ἡ τελευταία συνεδρίασις των ἐργασιῶν τῆς Συνόδου τῆς Γρενομπλ, ποὺ ὠργανώθη ὑπὸ τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ, κατὰ πρότασιν τῶν 11 κρατῶν (Ἀφγανιστάν, Λευκορωσσίας, Βραζιλίας, Γαλλίας, Μεγάλης Βρετανίας, Ἰνδίας, Ἰνδονησίας, Μαλαισίας, Νιγηρίας, Ρουμανίας, Τυνησίας) καὶ ἀφορῶσε τὴν ἐξωσχολικὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας. Ἦραν μέρος ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν χωρῶν—μελῶν τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ, ἐπίσης καὶ 41 διεθνῶν ὀργανισμῶν.

Ξεκινώντας ἀπὸ τὴν σκέψιν, ὅτι ἡ νεολαία πρέπει νὰ συνειδητοποιήσῃ τὸν ρόλον καὶ τὴν θέσιν της μέσα στὴν κοινωνία, πρέπει νὰ διαμορφωθῇ κατὰ τρόπον ποὺ ἡ δημιουργική της δραστηριότης νὰ συμβάλη εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν προόδον, οἱ συμμετέχοντες στὴ σύνοδο, συνεζήτησαν τὰ πολύπλοκα προβλήματα τοῦ προσανατολισμοῦ τῶν νέων στὸν ἐπαγγελματικὸ τομέα καὶ ἔδωσαν ἰδιαίτερη προσοχὴ γιὰ τὴ διαμόρφωσίν τους, σχετικὰ μὲ τὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωή, στὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης, τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ τῆς φιλίας μεταξὺ τῶν λαῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς συνόδου, ποὺ ἀπεκρυσταλλώθησαν σὲ τίς συστάσεις ποὺ ἀπευθύνθηκαν στὸν ΟΗΕ ἀναμφισβήτητα θὰ ἐπηρεάσουν εὐνοϊκὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς ἐκπαιδεύσεως σὲ διεθνῆ κλίμακα. Θὰ ἀναφέρωμε ἰδιαιτέρως τὴν σύστασιν ποὺ ἀπηυθύνθη στὴν 19ην Σύνοδο τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ σχετικὰ μὲ τὴν υἱοθέτησιν ἀπὸ τὸν ΟΗΕ μιᾶς Διεθνοῦς Διακηρύξεως ἐπὶ τῆς προαγωγῆς στὶς γραμμὲς τῆς νεολαίας τῶν ἰδανικῶν τῆς εἰρήνης, τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ τῆς φιλίας μεταξὺ τῶν λαῶν.

Ἐμεῖς οἱ ἐκπαιδευτικοὶ συνηθίζουμε νὰ ὑπενθυμίζουμε στοὺς νέους — ποὺ ἀφίνονται στὶς φροντίδες μας — καὶ νὰ τοὺς τονίζουμε — μιὰ καὶ εἴμαστε ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν μόρφωσίν τους— ὅτι εἶναι ἡ νέα φρουρὰ τῆς αὔριον. Αὐτὴ ἡ ἀποστολὴ ὑπονοεῖ ὅτι οἱ νέοι, φέροντας μακρύτερα τὴν λαμπάδα τῆς κουλτούρας καὶ τῆς ἐπιστήμης, συμμετέχοντας μὲ ὅλο τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς ἡλικίας τους στὸ ἔργο τῆς δημιουργίας κοινωνικῶν ἀξιῶν, προετοιμαζόμενοι νὰ βρίσκωνται στὸ ὕψος τῶν μεγάλων προοπτικῶν ποὺ ἡ πρόοδος προσφέρει στὴν κοινωνία, θὰ συντελέσουν ταυτόχρονα στὴ σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῆς φιλίας μὲ ὅλους τοὺς λαούς, στὴν μεγάλη ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουμανίας, γνωρίζουσα ὅτι ἡ νέα γενιὰ μπορεῖ νὰ παίζη ἕνα δραστήριο ρόλο γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως, ἐπρότεινεν εἰς τὴν 19ην σύνοδον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἑνὸς θέματος μὲ τὸν τίτλον «Μέτρα διὰ τὴν προώθησιν στὶς γραμμὲς τῆς νεολαίας, τῶν ἰδανικῶν τῆς εἰρήνης, τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν λαῶν». Αὐτὸ τὸ πρόβλημα ἔχει μεγάλη σημασία καὶ πραγματικὴ ἐπικαιρότητα, δεδομένου ὅτι ἡ νεολαία σήμερα ἀντιπροσωπεύει ἕνα σημαντικὸ ποσοστὸ τοῦ πληθυσμοῦ. Οἱ στατιστικὲς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν μᾶς πληροφοροῦν ὅτι στὸν κόσμο, σὲ πληθυσμὸ 2.920.000.000 ἀνθρώπων (κατὰ τὸ 1960) τὰ 941.000.000, ἤτοι τὸ ἕν τρίτον, ἦσαν νέοι 15 — 19 ἐτῶν. Δεδομένου ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον ἐπῆλθε δημογραφικὴ αὔξησις, συμπεραίνουμε ὅτι σὲ πέντε χρόνια θὰ ὑπάρχουν πλέον τοῦ ἑνὸς δισεκατομμυρίου νέων τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ ὅτι ὁ πληθυσμὸς θὰ περιλαμβάνει περισσοτέρους νέους ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἄλλη περασμένη ἐποχή. Ὁ Γιώργη Γεωργίου Ντιέζ, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Λ. Δ. Ρ., μιλώντας γιὰ τὴν προώθησιν στὶς γραμμὲς τῆς νεολαίας τῶν εὐγενικῶν ἰδεωδῶν τῆς εἰρήνης, διεκήρυττε: «Ἔχομε τὴν γνώμη, ὅτι ἡ Γεν. Συνέλευσις τοῦ ΟΗΕ θὰ προσέφερε μιὰ πραγματικὴ ὑπηρεσία στὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης, ἐὰν συνιστοῦσε στὶς κυβερνήσεις καὶ στοὺς εἰδικοὺς ὀργανισμοὺς νὰ δώσουν μιὰ μεγάλη προσοχὴ στὰ προβλήματα ποὺ εἶναι συναφῆ μὲ τὴν προώθησιν στὶς γραμμὲς τῆς νεολαίας τῶν ἰδανικῶν τῆς εἰρήνης, τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ τῆς φιλίας μεταξὺ τῶν λαῶν. Ἐμεῖς οἱ ἐκπαιδευτικοὶ συνηθίζουμε νὰ ὑπενθυμίζουμε στοὺς νέους — ποὺ ἀφίνονται στὶς φροντίδες μας — καὶ νὰ τοὺς τονίζουμε — μιὰ καὶ εἴμαστε ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν μόρφωσίν τους— ὅτι εἶναι ἡ νέα φρουρὰ τῆς αὔριον. Αὐτὴ ἡ ἀποστολὴ ὑπονοεῖ ὅτι οἱ νέοι, φέροντας μακρύτερα τὴν λαμπάδα τῆς κουλτούρας καὶ τῆς ἐπιστήμης, συμμετέχοντας μὲ ὅλο τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς ἡλικίας τους στὸ ἔργο τῆς δημιουργίας κοινωνικῶν ἀξιῶν, προετοιμαζόμενοι νὰ βρίσκωνται στὸ ὕψος τῶν μεγάλων προοπτικῶν ποὺ ἡ πρόοδος προσφέρει στὴν κοινωνία, θὰ συντελέσουν ταυτόχρονα στὴ σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῆς φιλίας μὲ ὅλους τοὺς λαούς, στὴν μεγάλη ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς συνόδου, ποὺ ἀπεκρυσταλλώθησαν σὲ τίς συστάσεις ποὺ ἀπευθύνθηκαν στὸν ΟΗΕ ἀναμφισβήτητα θὰ ἐπηρεάσουν εὐνοϊκὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς ἐκπαιδεύσεως σὲ διεθνῆ κλίμακα. Θὰ ἀναφέρωμε ἰδιαιτέρως τὴν σύστασιν ποὺ ἀπηυθύνθη στὴν 19ην Σύνοδο τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ σχετικὰ μὲ τὴν υἱοθέτησιν ἀπὸ τὸν ΟΗΕ μιᾶς Διεθνοῦς Διακηρύξεως ἐπὶ τῆς προαγωγῆς στὶς γραμμὲς τῆς νεολαίας τῶν ἰδανικῶν τῆς εἰρήνης, τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ τῆς φιλίας μεταξὺ τῶν λαῶν.

Ἡ παγκόσμια νεολαία ἐκπροσωπεῖ μιὰ γιγαντιαία δύναμη. Ἡνωμένη καὶ συνεργαζομένη, ἐν ὀνόματι τῶν μεγάλων ἰδανικῶν τῆς ἀνθρωπότητος, μπορεῖ νὰ συμβάλη στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀποτροπὴ τοῦ φάσματος τοῦ πολέμου, ποὺ στὸ παρελθὸν ἔχει προξενήσει τόσες ἀπώλειες, πρὸ παντὸς στὶς γραμμὲς τῆς νεότητος.

Νὰ γιατὶ τὸ νὰ ἀγωνίζεσαι γιὰ τὴν μόρφωση τῆς νεολαίας, στὸ πνεῦμα τῶν ἰδεῶν τῆς εἰρήνης, τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ τῆς συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν λαῶν, ἀποτελεῖ ἕνα σημαντικὸ καὶ βαρὺ καθῆκον, ὅπως τὸ διεκήρυξεν ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ΟΗΕ κ. Οὺ Θάντ μιλῶντας γιὰ τὰ μέτρα γιὰ τὴν προώθησιν τῶν εἰρηνικῶν ἰδεωδῶν στὶς γραμμὲς τῆς νεολαίας: «Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα καθήκοντα τῆς μόρφωσης σὲ ὅλο τὸν κόσμο, συνίσταται στὸ νὰ προσαρμόσουμε τὴ νεολαία στὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης, γιατὶ κανένας ἄνθρωπος καλῆς πίστεως δὲν μπορεῖ νὰ μείνη οὐδέτερος, ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν εἰρήνη»

ΖΑΝ ΛΙΒΕΣΚΟΥ

Ἱδρύεται κέντρον μεταφράσεως ξένων λογοτεχνικῶν ἔργων

ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΝΤΑΛΛΑΣ. Τὸ Ἵδρυμα Φόρντ. ἀνήγγειλε ὅτι χορηγεῖ τὸ ποσὸν τῶν 750.000 δολλαρίων διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ἔργου τῆς μεταφράσεως δημιουργημάτων ξένης λογοτεχνίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἑλληνικά. Τὸ ποσὸν τῆς δωρεᾶς αὐτῆς θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ νὰ ἱδρυθῇ μεταφραστικὸν κέντρον εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Τέξας, ὅπου θὰ ἐδρεύῃ ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία θὰ ἐπιλέγη τὰ προς μετάφρασιν ἔργα. Μετὰ ταῦτα θὰ ἐπιλέγωνται οἱ μεταφρασταὶ μεταξὺ τῶν νέων, ἰδίως, ποὺ παρουσιάζουν συγγραφικὸ ταλέντο καὶ θὰ ὁρίζωνται οἱ οἶκοι εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἀνατίθεται ἡ ἔκδοσις.

Εἰς τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἀποφάσεώς του διὰ τὴν χορήγησιν τῆς δωρεᾶς, τὸ Ἵδρυμα Φόρντ ἀναφέρει ὅτι ἔχει πρὸ πολλοῦ διαπιστωθῆ ὅτι ὡρισμένοι ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους συγγραφεῖς τοῦ κόσμου δὲν ἔχουν μεταφρασθῆ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἤ, ἂν ἔχουν, ἡ ἀπόδοσις τῶν ἔργων των δὲν εἶναι ἱκανοποιητική. Μεταξὺ ἄλλων, φέρεται ὅτι συγγράμματα τοῦ Πλάτωνος ἔχουν ἀνεπαρκῶς μεταφρασθῆ.

Διαλέξεις

—ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

Αὔριον Τετάρτην καὶ ὥραν 7.30 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Διακιδείου, ὀργανοῦται ὑπὸ τῆς «Χριστιανικῆς Στέγης» ὁμιλία, μὲ ὁμιλητὴν τὸν θεολόγον κ. Σπ.